

Нéуморно като пътвалаz ;
Въ пъта съ никого не дръговалаz ;
Скоро дойде въ Савойски предѣлы
И углѣда планини зелёны ;
Давножелаемъ мъ долинъ,
Немъ радостнъ и кесма мілъ.
Тъкъ съ на жители-ты приказа
И намѣренъ то си изказа,
Че да чюва овци нечии жали,
Ако выхъ го нѣкый прибрали.
Тогда единъ за Овчаръ го прйми
И съсъ свой-ты слѣгы съедиши.
Катъ Форнози първый денъ излѣзна
И съ овци ты у долинъ слѣзна ;
Пъща овци да пасатъ въ долинъ
И да тражатъ тревъ, Детелинъ.
Тъкъ, че иде пастырка углѣда
Съсъ свое то стадо безъ поврѣдъ,
Па у себе таково помысли
И по тихо сичко-тъй прѣчили :
„Сегъ ми трѣба добра позоръ дадамъ,
„И паметно да съ владамъ да знамъ
„Да выхъ нѣкакъ у познаство дошёлъ,
„И на пастырка по волї пошёлъ.
„Счастїе богъ ако ми пакъ даде,
„Та ми она рѣкъ прѣжъ и даде,
„Тогава азъ найсчастливый выхъ былъ,
„Лесно выхъ ю за себе придобилъ.